

Bortom tystnad

En tillvaro tyst
skrittar av ljusfläckar i jämna
spår

tyst du hör dem om du
lyssnar då ditt öra är inställd på
frekvensen, hjärtat, lungorna
och blodfrekvensen

tyst, jag vet att det är stillhet

jag drömmer samma dröm ändå

Du är människa. Av kött. Av blod.

att du kan släpa lyckors kvitter
genom ljudvall är likväl en slags
början,

säger hon. Mitt honkön.

Jag ser honom alltid. Han är mitt
förlorade kön,

Den drömmen aldrig låter mig slippa
helt,

Han garvar högt åt mina frökensteg,
kastar mig i luften,

Naglar mig med glädjen

håller mig nästintill ren,

Författaren smultronbergen med Poeter.se id #40881 innehar upphovsrätten